

Најлепше
ПРИЧЕ о
ПУСТОЛОВИНАМА

Препричала Стефанија Леонарди Хартли

Превела
Дијана Радиновић

Пут око света за осамдесет дана

Према роману Жила Верна

Илустровано Фабијано Фјорин

Једног сунчаног октобарског јутра Филеас Фог се као и обично пробудио тачно у осам сати. Доручковао је у осам и двадесет три и обријао се у девет и тридесет седам. Потом се обукао и тачно у пола дванаест пошао у свој клуб да поприча са ЛОНДОНСКОМ господом и прочита новине. Тога дана једна му је вест привукла пажњу: у рад је пуштена нова железничка линија Бомбај-Калкута* и сад је коначно било могуће обићи свет за свега осамдесет дана. Међу члановима клуба сместа се повела жива расправа.

* Данас Колката.

Сви су сматрали да је то немогућ подвиг, но Фог, који је одувек волео изазове, повикао је: „Кладим се у двадесет хиљада фунти да могу то да изведем!“ „А шта ако изгубиш опкладу?“, изненађено су га упитали остали. „Онда ћу ја вама платити исто толико!“, одговорио је он без оклевања.

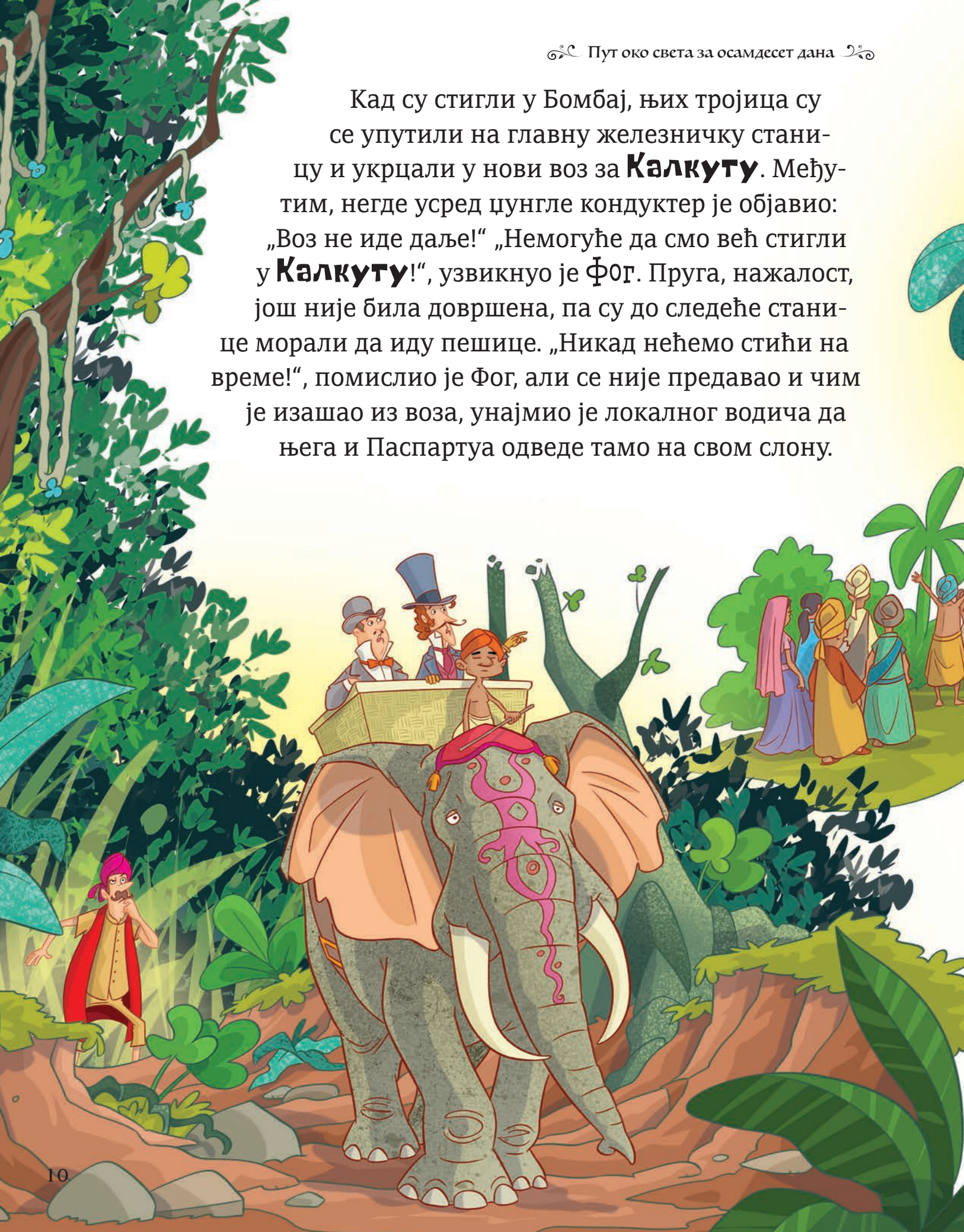

„Брзо, морамо да спакујемо ковчеге! Воз нам полази за сат времена!“, повикао је **Фог** кад се без даха вратио кући.

Његов врло способан батлер **Паспарту**, који је био навикнут на хировитост свог господара, ништа није питао, већ се сместа бацио на посао. Недуго потом њих двојица су отпутовали са железничке станице **Падингтон** упутивши се ка **Суецу**, луци у Египту. У међувремену је Енглеску банку опљачкао провалник који је невероватно личио на **Фога**. Није никакво чудо што је **фикс**, врло вешт детектив, помислио да је **Фог** најтраженији човек у Енглеској, те одлучио да га прати до **Суеца**. **фикс** је хтео на лицу места да ухапси **Фога** и врати га у Енглеску, али у Египту му је за то била потребна дозвола тамошње полиције. Детективу стога није преостало ништа друго до да пође за **Паспартуом** и његовим господаром, који су се укрцавали на пароброд што је пловио за **Бомбај**.

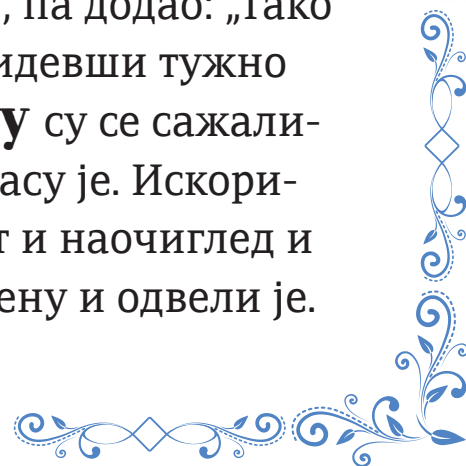

Кад су стигли у Бомбај, њих тројица су се упутили на главну железничку станицу и укрцали у нови воз за **Калкуту**. Међутим, негде усред џунгле кондуктер је објавио: „Воз не иде даље!“ „Немогуће да смо већ стигли у **Калкуту!**“, узвикнуо је Фог. Пруга, нажалост, још није била довршена, па су до следеће станице морали да иду пешице. „Никад нећемо стићи на време!“, помислио је Фог, али се није предавао и чим је изашао из воза, унајмио је локалног водича да њега и Паспартуа одведе тамо на свом слону.

Док су путовали, наишла је нека поворка и запретила им пут. „Шта се то дешава?“, упитао је Фог. „Ништа страшно. То је погребна поворка једног раце. Носе га да га спале на ломачи заједно с његовом удовицом“, одговорио је водич, па додао: „Тако ће и она поћи са њим на онај свет.“ Видевши тужно лице младе удовице, Фог и Паспарту су се сажалили на њу и решили да ту преноће и спасу је. Искористивши гужву, умешали су се међу свет и наочиглед и запрепашћење свих уграбили младу жену и одвели је.

„Хвала вам што сте ме спасли!“, повикала је млада жена, која се звала **Ауда**. Потом је додала: „Имам једног рођака у **Хонгконгу**. Можете ли да ме одведете код њега?“ **Фог** и његов батлер су пристали и пошли за **Хонгконг** (а прерушени **фикс** их је све време пратио), но кад су стигли тамо, сазнали су да се **Аудин** рођак одселио одатле.

„Ствар је решена – поћи ћеш с нама у **Енглеску**!“, изјавио је **Фог**. У његовом срцу родила су се нежна осећања према прелепој **Ауди**. Док их је детектив **фикс** и даље пратио у стопу, њих троје су се укрцали на брод који је пловио за **Сан Франциско**, одакле су возом продужили за **Њујорк**.

План им је био да се ту укрцају на брод који плови за Ливерпул, но кад су стигли до пристаништа, видели су да је пароброд већ испловио из луке уз пиштање сирене и облак дима. „Не можемо да чекамо следећи пароброд јер ћу изгубити опкладу!“, казао је Фог. Како му није мањкало новца, отишао је до једног брода усидреног у луци и казао капетану да ће га богато наградити ако га одвезе у Енглеску. „Може“, казао је човек, „но морамо најпре да отпловимо до Француске.“

Фог је тобож пристао на услов који му је капетан поставио, но чим су испловили из луке, намамио је капетана у његову кабину и тамо га закључао. Платио му је колико су се погодили, па преузео команду над бродом и заповедио посади: „Пуном паром напред! Пловимо за Енглеску!“ Међутим, кад су стигли на неколико стотина миља од луке, понестало им је угља, те је Фог наредио морнарима: „Посеците катарке, кабине, палубу, све што је од дрвета, и то ложите!“ Чинило се да су запали у безизлазну ситуацију, но онда су напoкoн угледали копно. Међутим, чим је Фог сишао с брода и крочио на кеј, **фикс** му је препречио пут. „Стој! Ухапшени сте због пљачке!“ Кад су отишли у полицијску станицу, детектив је сазнао да је прави пљачкаш већ ухапшен, те је пустио Фoгa и његове сапутнике непрестано им се извињавајући. Но било је прекасно: последњи воз за **Лондон** већ је отишао. Није било шансе да стигну на време.

Кад се наредног дана коначно вратио кући, **Фог** је тешко уздахнуо и казао: „На овом сам путовању потрошио деветнаест хиљада фунти, а морам да исплатим и оних двадесет хиљада фунти које сам изгубио на опклади... остао сам без пребијене паре!“ Потом се обратио **Ауди**: „Опрости ми, молим те, но нисам више у могућности да ти понудим лагодан живот.“ Она га је на то погледала право у очи и рекла: „Мени новац није нимало важан. Био богат или сиромашан, ја те волим и желим да се удам за тебе. Волиш ли ти мене?“ „Свим срцем!“, одговорио је Фог, па сместа позвао **Паспартуа**.

Решио је да се ожени већ сутрадан. „Венчање у понедељак?“, зачудио се батлер, но господар га је свеједно послао у цркву. „Сутра?“, изненадио се свештеник кад га је **Паспарту** питао може ли сутрадан да венча његовог господара. „Наравно, недеља је савршен дан за венчање!“

Паспарту је уто схватио да се његов господар прерачунао: добио је на путу један дан зато што је путовао око света идући на исток! Сместа је одјурио до **Фота** да га обавести, а овај је брже-боље похитао у клуб и прешао преко његовог прага минут пре истека рока! „Добио сам опкладу!“, повикао је својим запрепашћеним пријатељима. **Фот** је од добијеног новца покрио трошкове путовања, а преостало му је још хиљаду фунти. Стога је изјавио: „Желим овај новац да дам **Паспартуу** и **фиксу**, који су се због овог путовања суочили са бројним непријатностима и опасностима. А што се мене тиче, нема веће награде од **Аудине** љубави и среће коју сам с њом нашао.“

